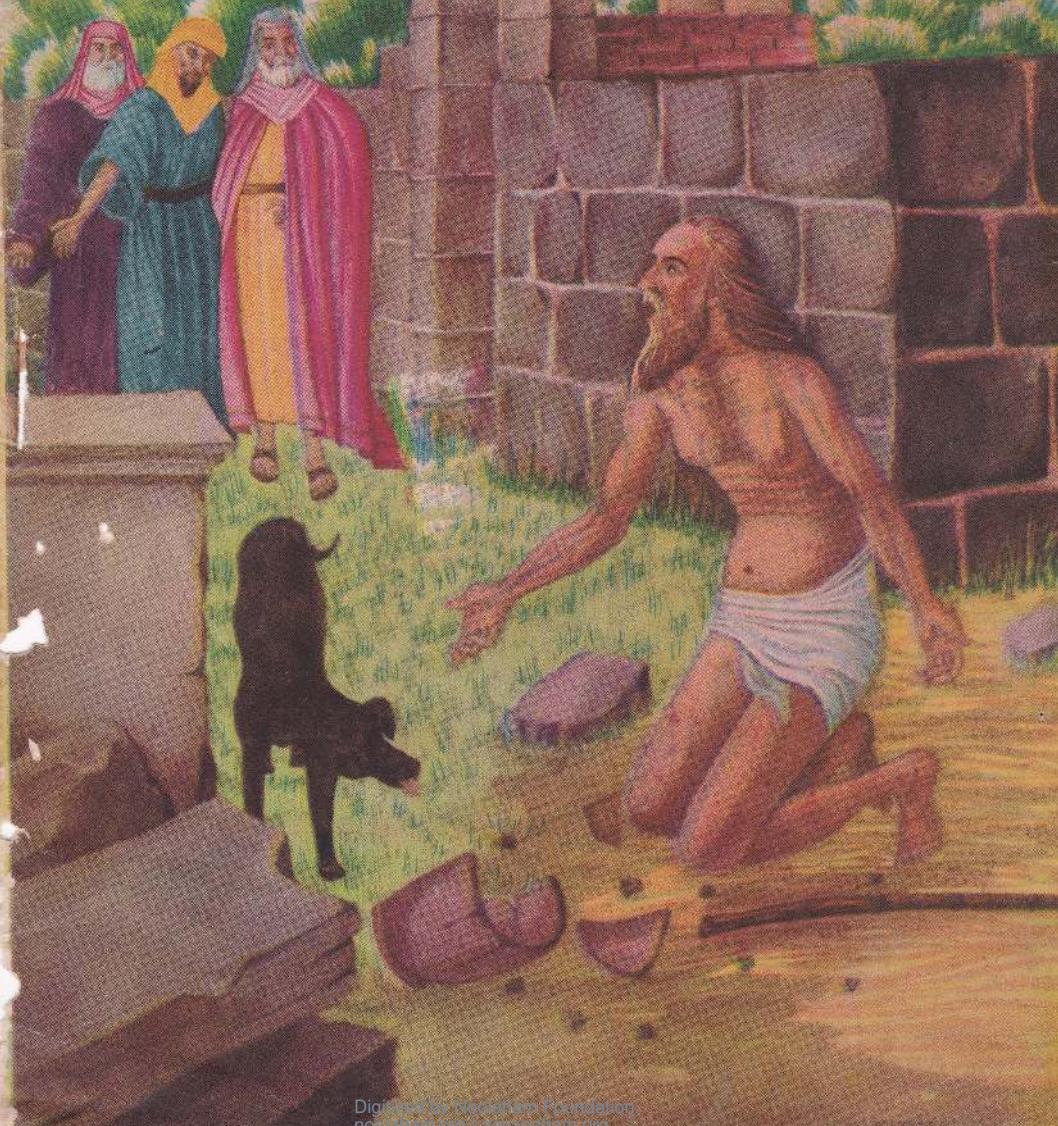

மீட்பின் வரலாறு

புண்ணியவான்களும்

புண்ணியவதீகளும்

மீட்பின் வரலாறு

6. புண்ணியவான்களும் புண்ணியவதிகளும்

**Edited and Published by the Institute of the Heart of Jesus, printed at
St.Mary's Press, Beschi College, Dindigul - 624 004.
Cum permissu superiorum**

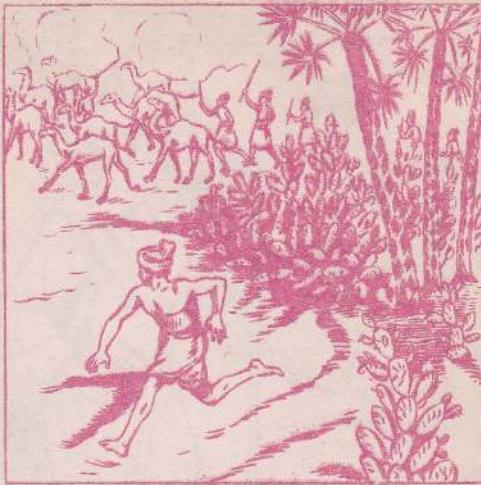
1. அக்காலத்தில் யோபு என்னும் ஒரு மனிதர் வாழ்ந்து வந்தார். அவருக்கு ஏழு புத்திரர்களும், மூன்று புத்திரிகளும் இருக்கார்கள். அவர் பெரும் செல்வந்தராயிருந்தார். மேஜும் ஆயிரக்கணக்கான ஆடு மாடுகளும், ஒட்டகங்களும் அவருக்கிருந்தன.

2. அவர் மிகவும் நல்லவர், நேர்மையுள்ளவர். தீமைகளை விடக்கி, கடவுளுக்குப் பயந்து வாழ்ந்து வந்தார். அவர் கடவுளுக்குப் பலி செலுத்திக் கொண்டிருப்பதைப் பார்.

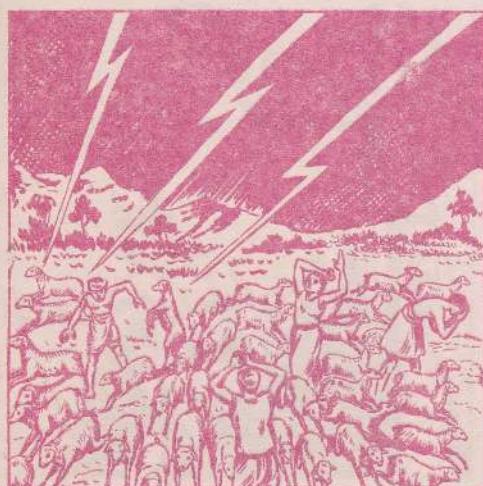
3. ஒரு நாள் வானதூதர்கள் கடவுள் முன்னிலையில் நின்றிருந்தபொழுது, சாத்தானும் (பிசாசுகளின் தலைவர்) அங்கே வந்தான். கடவுள் அவளை நோக்கி “எனது ஊழியன் யோபைப் பார்த்தாயா? எந்துணை பிரமாணிக்கத்துடன் எனக்கு ஊழியம் செய்கிறேன் !” என்றார்.

4. “அவன் உமக்கு வீணை, ஊழியம் செய்கிற தில்லை. அவனுக்கு ஏராளமான சொத்துக்களைக் கொடுத்திருக்கிறீர். அவற்றை எடுத்துக்கொள்ளும் அப்பொழுது பார்ப்போம். அவன் உம்மைப் புகழ்ந்து உமக்கு ஊழியம் செய்வானாலேவன்று !

5. அவனை ஏழ்மை நிலைக்குத் தாழ்த்தினால், அவன் நிச்சயமாக உம்மைச் சபிப்பான் “ என்று சவால் விட்டாள் சாத்தான். யோடுடைய உடனமகள் அனைத்தையும் பிடுங்கிக்கொள்ள கடவுள் சாத்தா ஆக்கு அனுமதி கொடுத்தார். ஒரு நாள் யோபின் பிள்ளைகள் அனைவரும் வெளியே சென்றிருந்தனர். அவர் மட்டும் விட்டிவிருந்தார். அப்பொழுது அவரது வேலையாளர் ஓடி வந்தான்.

6. “ உமது ஓட்டகங்கள் மேய்ந்துகொண்டிருந்தன. திழரைச் சுத் திருடர்கள் வந்து வேலையாட்கள் அனைவரையும் கொன்றுவிட்டு, ஓட்டகங்களை ஓட்டிச் சென்றுவிட்டனர். நான் மட்டும் தப்பி, உம்மிடம் கூறுவதற்காக ஓடி வந்தேன் ” என்றால் அந்த வேலையாள்.

7. சிறிது நேரத்திற்குப்பின் மற்றெருகு வேலையாளர்களிடுவது, “ வானிலிருந்து நெருப்பு மழைபோல் பெய்ததால் உமது ஆடு மாடுகள் அனைத்தும் மடிந்து சாம்பலாயின ; வேலையாட்கள் அனைவரும் மடிந்தனர். நான் மட்டும் தப்பி, உமக்குத் தெரிவிப்பதற்காக ஓடி வந்தேன் ” என்றால்.

8. அவன் இவ்வாறு கூறிக்கொண்டிருக்கும் சமயம், மூன்றாவது வேலையாளர் ஓடிவந்து, “ உமது பிள்ளைகள் அனைவரும் குதாகவுமாய் உணவருந்தி ஆடிப்பாடிக்கொண்டிருந்தனர். திழரென பயங்கரக் காற்று அடிக்கவே வீடு அதிர்ந்து, சரிந்து உம்பிள்ளைகள் மீது விழுவே அனைவரும் மடிந்தனர் ” என்றால்.

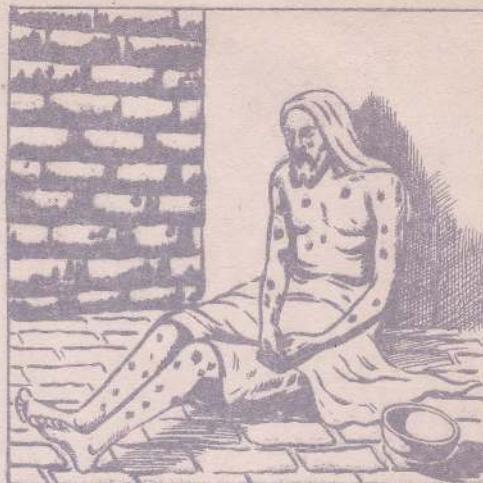
9. தனது உடமைகள் யாவும் அழிந்து நிர்மலமானதையும், பின்னோகள் அணைவரும் இறந்ததையும் யோபு கேள்விப்பட்டு, மிகவும் வருந்தினார். துக்கத் தால் தன் ஆடைகளைக் கிழித்துக்கொண்டார்.

10. ஆனால், அவர் முறையிடவில்லை. “இது அறியாயம், என்னால் தாங்கமுடியவில்லையே !” என்று கூறவில்லை. மாருக, “கர்த்தர் கொடுத்தார், கர்த்தர் நிரும்பவும் எடுத்துக்கொண்டார்” என்று மட்டுமே சொன்னார்.

11. பின்னர் யோபு தரையில் தன்ஸ்தளிட்டு, கடவுளை ஆராதித்து, “தேவஜுக்கு எப்படி சித் தமோ, அப்படியே ஆக்கடவுது. ஆண்டவருடைய நாமத்திற்குத் தோத்திரமுண்டாகக் கடவுது” என்று கூறினார்.

12. வானதூதர்கள் கடவுள் முன் நின்றுகொண்டிருந்தபொழுது, சாத்தான் மீன்டும் வந்தான். “என் ஈழியன் யோபைப் பார்த்தாயா? எத்துவே பிரமாணிக்கமாய் எனக்கு ஊழியம் செய்கிறேன்! பல துண்ப துயரங்கள் அவனுக்கு அனுப்பிரேன். அவனிடமிருந்த எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டேன். என்றாலும், முன்போலவே எனக்கு மிகவும் பிரமாணிக்கமாயிருக்கிறேன்” என்று சாத்தானிடம் கடவுள் கூறினார்.

13. "ஓரு மனிதன் நற்கக்ததுடன் இருக்கும் வரை, தன் சொத்துக்களின் இழப்பை அவன் தாங் கிட்காள்ள முடியும். ஆனால் அவன் உடலைத் தாக்கி பிப் பாருக்கன். அப்பொழுது அவன் உமக்குத் தொடர்ந்து கணியம் செய்து, உம்மைப் போற்றிப் புகழ்வானு என்று பார்ப்போம்" என்று மின்னும் சவால்விட்டால் சாத்தான்.

14. யோபை நோய்வாய்ப்படுத்த சாத்தானுக்கு அனுமதி அளித்தார் கடவுள். அது ஒரு பயங்கர நோய் தெரழுநோயிலேயே அது மிக மோசமான இரகத்தைச் சார்ந்திருந்தது. யோபின் உடல் முழுவதும் பெரும் புண்கள் நிறைந்திருந்தன.

15. புண்ணின் தூர்நாற்றும் அதிகரித்ததால், அவரை வீட்டில் வைத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. திறந்த வெளியில், குப்பைமேட்டில் உட்கார்ந்து வகிக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்துக்கு ஆளானார்.

16. புண்களிலிருந்து சீழ் ஏராளமாக வடிந்து கொண்டிருந்தது. அவருக்கு உதவி செய்ய யாருமில்லை. அந்தோ பரிதாபம்! ஏழைத் தொழு நோயாளியான யோபு, தன் உடலில் படிந்திருந்த சீழை, மண் ஒட்டின் உதவியால் தானே வளித்து எடுக்கவேண்டிய நிலைக்கு ஆளானார். ஒரு நாள் அவரது மனைவி அவரைப் பார்க்கச் சென்றாள்.

17. கணவனைப் பார்த்ததும், “கடவுள் உமகு அனுப்பியிருப்பதைப் பார். இவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளும் அளவுக்கு நீர் இன்னும் மதியெராவிட்டுகிறோ! அவரைச் சபித்துவிட்டு உம் வயிரை மாய்த்துக் கொள்ளும். அப்பொழுது உம்மைவிட்டு எல்லாம் அகன்றுவிடும்” என்றால் மனைவி.

18. யோபு எழுந்து கூறுவார் : “நீ முட்டாள் தணமாப் பேசிவிட்டாய். கடவுள் கையிலே பல நல்லவைகளைப் பெற்ற நாம், தீண்மைகளை ஒன் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடாது?”

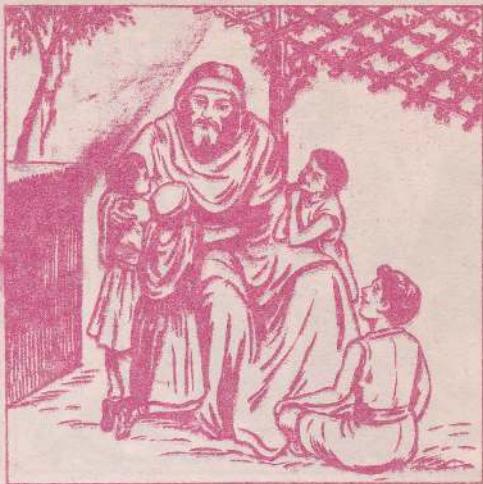
19. யோபு மன்றியிட்டு, “ஆண்டவர் கொடுத்தார்; ஆண்டவர் எடுத்துக்கொண்டார். ஆண்டவரின் நாமம் புகழப்படுவதாக” என்று கடவுளை ஆராதித்தார்.

20. யோபின் நண்பர்கள் அவன்றப் பார்க்க வந்தார்கள். “நீஞ்கு பெரிய பாலியாயிருக்கவேண்டும். உன் பாவங்களுக்காகக் கடவுள் இத் தண்டனையை உள்கு அனுப்பியுள்ளார்” என்று அவர்கள் யோபு விடம் கூறினார்கள்.

21. யோபு கூறிய பதில் : "கடவுள் சர்வ வல்ல வர் ; சர்வஞானம், நன்மைத்தனம் நிறைந்தவர். அவர் செய்வது எல்லாம் சரியே. அவர் என்னைக் கொன்றுஹம்கூட நான் அவரை நம்புவேன். உலக முடிவில் என் உடல் மீண்டும் உலிர்பெறும். அப் பொழுது நான் கடவுளைக் காண்பேன்".

22. யோபு கடவுள்மீது கொண்ட நம்பிக்கை, கடவுளை அதிகம் மகிழ்வித்தது. அவரது வியாதி குணமாகி, சொத்துக்களும், பிள்ளைகளும் மீண்டும் கொடுக்கப்பட்டன. யோபு அவர்களுடன் அநேக ஆண்டுகள் மகிழ்வுடன் வாழ்ந்தார்.

23. கடவுள் நமக்கு அனுப்பும் துண்ப துயரங்களை "கடவுள் சித்தம்" என ஏற்றுக்கொள்ளும்படி இக்கூத நமக்குக் கற்பிக்கின்றது. "கடவுளுடைய நாமத்திற்குத் தோத்திரமுண்டாக்கக்கடவுது" என்ற யோபுவுடன் நாமும் சேர்ந்து கடவுளை ஆராதித்துப் புகழ் வேண்டும்.

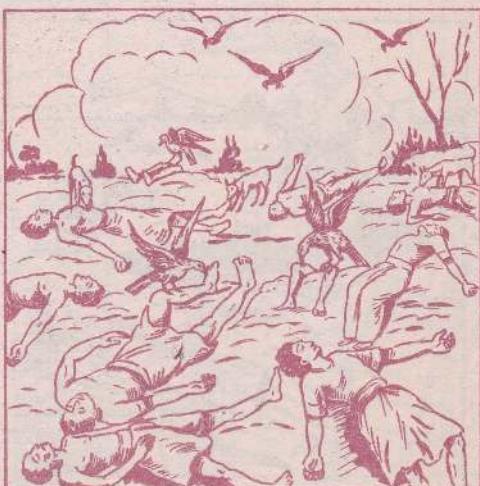
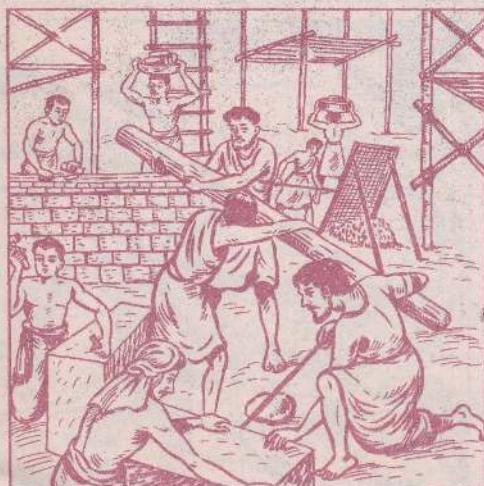
24. கடவுள்மீது நம்பிக்கை வைக்கும்படியும் இக்கூத நமக்குக் கற்பிக்கின்றது. கடவுள் நம்மை நேசிக்கிறார் ; நமது நன்மைக்காகவே துண்ப துயரங்களை நமக்கு அனுப்புகிறார். "அவர் என்னைக் கொன்றுஹம்கூட அவரை நம்புவேன்" என்று யோபுவுடன் நாமும் சேர்ந்து சொல்லுவோம்.

தொபியாஸ்

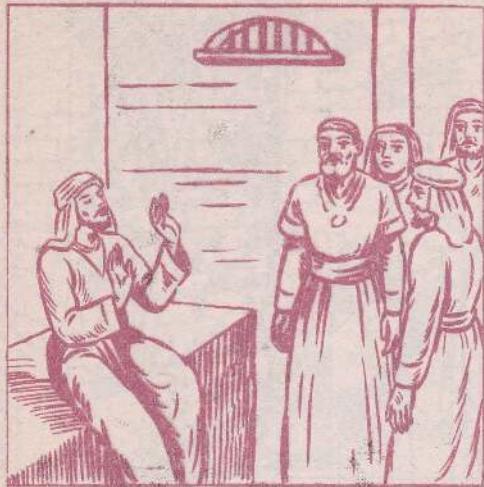
1. அசிரியர்கள் இஸ்ரயேல் நாட்டின்மீது படை யெடுத்து, அதேக் பட்டணங்களையும், சிராமங்களையும் அழித்து நிர்மலமாக்கினார்கள்.

2. இஸ்ரயேல் மக்களில் அநேகரைக் கைது செய்து, அசிரிய நாட்டிற்குக் கடத்திச் சென்றனர்.

3. அசிரிய நாட்டு மன்னன் ஒரு கொடியவன், இஸ்ரயேல் மக்களைக் கொடுமையாய் நடத்தும்படி ஆணையிட்டான். அவர்கள் எல்லாவிதமான கடின வெல்களும் செய்யவேண்டியிருந்தது. அடிக்கடி கொடுரோமாய் அடிக்கப்பட்டார்கள்.

4. இஸ்ரயேல் மக்கள் இறந்தவர்களின் சடலங்களைப் புதைக்கக்கூடாதென்றால், கொடிய விலங்குகளுக்கும் பறவைகளுக்கும் இரரயாகும் விதத்தில் சடலங்கள் வெளியே எறியப்பட வேண்டுமென்றும் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது.

13. ஆனால் தொயியாஸ், “அப்படிப் பேசுநீர். கடவுள் நம் அழியர்களுக்கு இலவுலவில் சூரியனம் அளிக்காமலிருக்கலாம். ஆனால் மதுவுள்ளின் நிச்சயம் செய்மானம் அளிப்பார். கடவுள்மீது எப்பொழுதும் நான் நம்பிக்கை கொண்டிருப்பேன்” என்று பதில் கூறினார்.

14. தொயியாஸால் வேலை ஏதுவும் செய்ய முடியாமற்றோய்விட்டது. எனவே, அவரது மனைவி உழைக்கவேண்டிய நிர்ப்பத்தை உற்பட்டது. அவள் நேரவுத் தொழில் செய்து வந்தாள். ஆகு நான் தன் வேலைக்கு ஈதியமாய்க் கிடைத்தி ஒரு சிறு யேன் ஓட்டுக்குட்டியை வீட்டுக்குக் கொண்டுவந்தாள்.

15. ஆட்டுக்குட்டியின் கதறல் கட்டத்தைக் கேட்ட தொயியாஸ், “இது ஒருவேளை திருடிக் கொண்டுவரப்பட்டதோ? அப்படியானால் அதை வைத்திருப்பது கட்டவிரோதம். அதன் உரிமையாளரிடம் அதைத் திருப்பிக்கொடுத்துவிடு” என்று கூறினார். அவரது மனைவிக்குக் கோபம் ஏற்பட்டது.

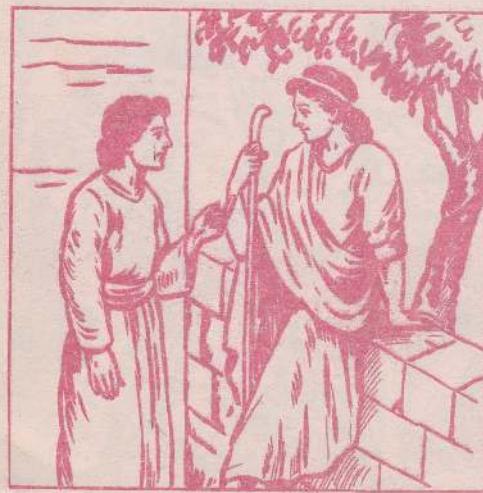

16. “நீங்கள் நேர்மை நானையத்துடன் வாழ்ந்து தர்மம் அளித்ததற்கு என்ன பயன் கிட்டியது? என்ன லாம் விண்” என்று ஒலமிட்டாள். தொயியாசின் உள்ளம் புண்பட்டது. விட்டின் மேல் மாடிக்குச் சென்று, உறுதியான நம்பிக்கையுடன் கடவுளை நோக்கிச் செபித்தார்.

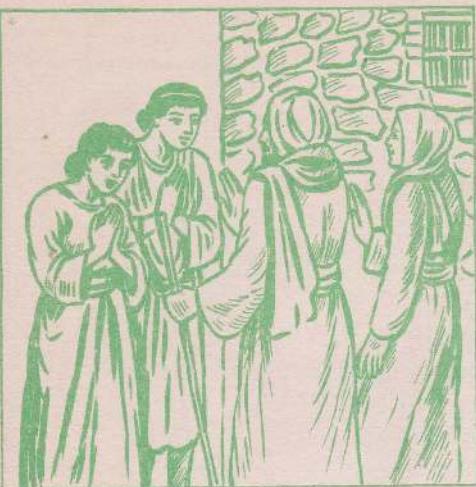
17. தொபியால் நான் விரைவில் மரிக்கப் போக தட்டு என்னினால். எனவே தன் மகளை அழற்றுக் கூற புத்திமிகிள் உறிஞர் : “கடவுளை எப்பொழுதும் நினைவு வைத்துக்கொள்; நூய்கையாவிரு; அங்கு சூரிய கோள்களைத்; ஏழைகளுக்குத் தர்மம் கொடு.”

18. மேலும் தொடர்ந்து உறிஞராவது : பல ஆண்டுகளுக்கு முன் வேடு நார்த்திலுள்ள ‘இரா ஜேஸ்’ என்னும் பட்டாயாக்கில் வாழும் ‘எபேசுவுக்’ என்பக்குக்குப் பெரியதொடு தொகை கட்டுவத் கொடுக்கிறதீர்தான். அங்குசேன்று, அப்போதைத் திரும்பி பெற்றார். அது வரு நாய்க்கு உதவியா விருக்கும்..”

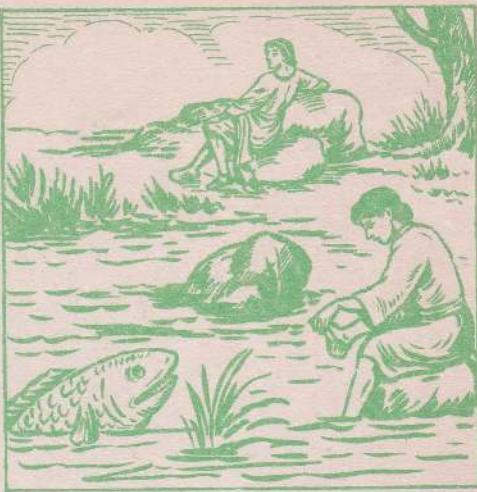

19. “ஏன் வரு பயணத்தோடு ஒடு தொழிலை தொப்பாக கண்ணத்துச் சொல்” என்றும் கூறினார். இனிகுறுத் தொபியால் வேலியே வற்றதும், பயணத்திற்கு குப்பதையாற்றுத் து அழனாச வாசிப்பு அங்கே நிற்பதைச் சொன்னார். அவர் மாறு வேட்டுத் திட்ட வற்றிக்குத் தடு வாசத்தான். ஆகை ஒருவகும் அதை அறிவுறிஞர்.

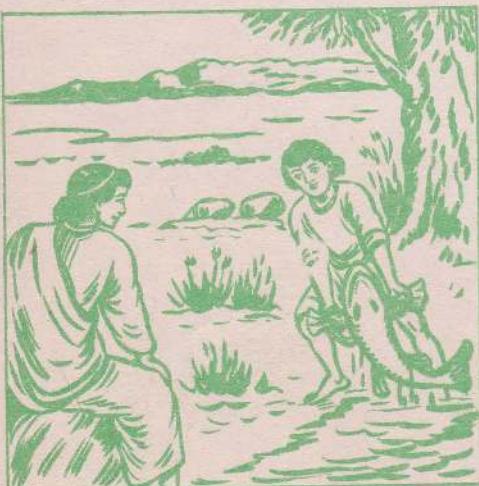
20. இனிகுறுத் தொபியால் குள் அங்குமொதுக்கி “என்னோடு ‘இராஜேஸ்’ என்னும் பட்டாய்த்திற்கு வருக நாராயணருக்கிழிவுவை?” என்று வேட்டார். அது சம்பந்தம், அங்குத் தாங்கு நீதாமீட்டும் அழற்றப்பொழுது.

21. நன் தாதை நான்டம் விடுவெற்றுக் கொண்டு, அன்வாவின்புடல் பயன்த்தை குருப்பித் தால் இனிசூல் கொபியால். அன்வாவிப், நன் நீாக அப்புறத்தைத்தான், வட்டங்கால் கழுப்புப் பட்ட ஒரு வாசாதை என்பத இனிசூல் கொபி யாக்கக்கூடுத் தொவிடது.

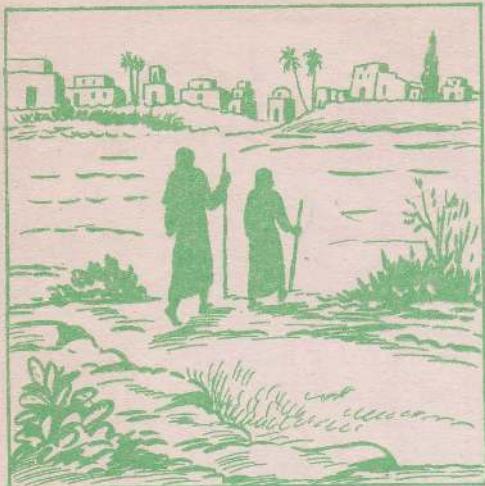
22. குதுங்கள் மான் இனிசூல் நிதில் நிதியை கூடுத்தார்கள். கொபியால் நன் ஏதோ என்க வழுவுவத்தை எதை கிழக்குத் தூங்கினால். நிகரை ஒரு கூவிஸ மீன் மான் விழுது சிருக்கு வர்த்தாத.

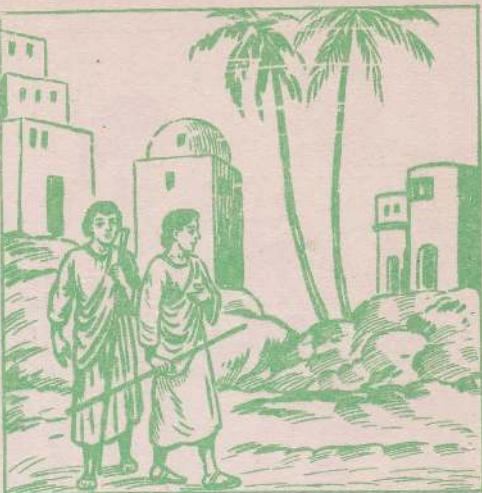
23. கொபியாலில் உதிருத் “அம்மீனை கொஞ்ச வாய்வை மிக்கு தூங்குவை தொலைவைப்” என்று அறிந்து. கொபியாலை அமைக்கே மிக்குத் தூங்குத் தொலைவு அறிந்து.

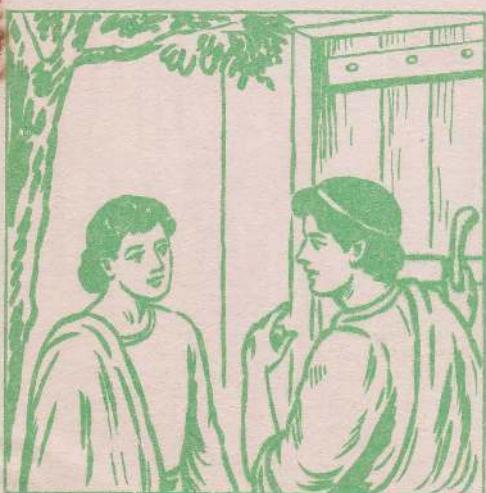
24. இனிசூல் அம்மீனை நெருப்பில் வாட்டி, வைக்கால் வையை கூடுத்தார். மீனின் பித்தை தாங்குதல் பதிர்மாலை கொஞ்சவெருமாறு அந்த வாயிப் பொபியாலில் உதிர்த்தார். உடையில், அது ஒரு நாள் மக்குத்தால் பல்லுப்பட்டாடியால்.

25. பல நாட்கள் பயணத்திற்குப் பிறகு, ஒரு பட்டாம் அவர்கள் வெள்ளுக்குப்பட்டது. அங்கே ஓராயிரக்கணக்கான ஒருவர் வரித்த வந்தார். மூன்று பேர். ‘இராகுவேல்’ என்கிட “காராள்” என்ற ஒரு மகன் இருந்தார்.

26. அவர்கள் அப்பட்டனத்தை அடைத்ததும், யாவிபர் தொயியான் நோக்கி “காராள் உண்குத் திருமணம் முடிந்துவரக்கும்படி வேல்” என்றார். “அவர்கள் ஒரு மகனர்களையும் அவர்கள் திருமணம் முடிந்ததும் பின்கூட அவர்களைக் கொண்டுவிட்டதா சுக்கேன்திப்பட்டில் வேல்!” என்று தொயியான் பதி மூராத்தான்.

27. “பயப்படாதே: தீவர்கள்மதுதான். காாவது கடவுள்கள் என்னுமல் திருமணம் செய்ய விரும்பிதழும், செபிக்காதவர்கள் மீதுமதான் பிசா கட்டு வங்கலமயுண்டு. ஆனால் நிவோ உண்மொத்தானே செபத்திற்குக் கையளி” என்றார் வாவிபர்.

28. இராகுவேலும் அவர் குடும்பத்தாரும் தொயியாகையைப் பார்த்ததும் ஆண்டதும் கொண்டார்கள். விருந்து தட்புவாக உற்பாடானது. பந்தியில் அமர்ந்தார்கள்.

29. அப்பொழுது தொபியால் இராகுவேலை நோக்கி, “சாரானை எனக்குத் திருமணம் முடித்து வையுங்கள்” என்று கேட்டான். ஆனால் அவன் இறந்துவிடுவானே என்று இராகுவேல் அஞ்சினார். வானிபர், “பயப்படாதீர்கள், தொபியால் இறைப்பதியுள்ளவன்” என்றார்.

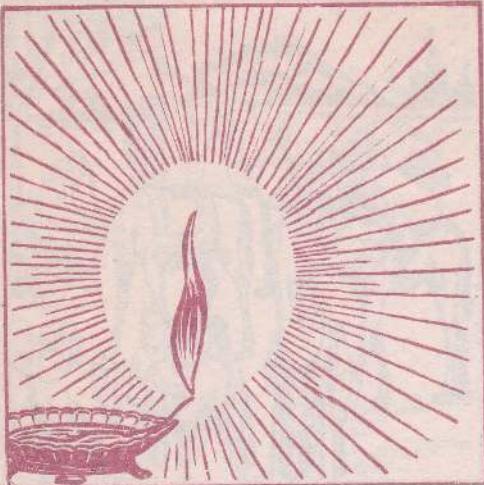
30. இராகுவேல் சம்மதித்து, தன் மகளின் வலக்கையைத் தொபியாலின் இடங்கேயோடு சேர்த்து, கடவுள் பெயரால் அவர்களை ஆசிரவித்தார். இவ்வாறு இங்ரேவரின் பழக்க வழக்கப்படி திருமணம் முடிந்தது.

31. தொபியால் தன் மனவியை நோக்கி “நாம் புனிதர்களின் பின்னிகள். எனவே, கடவுளை அறியாதவர்கள்போல் நாம் திருமணம் செய்துகொள்ளக்கூடாது. கடவுளிடம் செபிப்போம், வா” என்றார்.

32. அநேக நாட்களாக அவர்கள் உருக்கமாய்க் கெபித்தனர்.

33. "இறைவா, தங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் உமக்குப் பணிபுரியும் பின்னிக்கீசு என்கனுக்குக் கொடுத்தாலும், ஆண்டவரே எங்கள் மீது இரக்க மாயிரும்" என்று தொபியாகம் சாராணும் செபித்தனர். அவர்களின் செபம் அக்கினிச் கவாஸ்போல் இறைவனைச் நோக்கிக் கொண்டது.

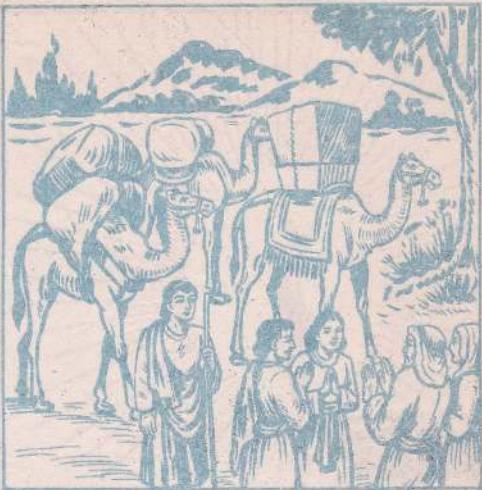
34. சாராளின் மூத்தின் கணவர்களாப்போல் தொபியாகம் விசரவில் இறந்துவிடுவாயென்று இராகுவேல் எதிர்பார்த்தார். எவ்வே ஒரு சம்ஹை தொண்டும்படி ஏற்பாடும் செய்துவிட்டார்.

35. எதிர்பார்த்ததுபோல் அவன் இறக்காததால், இராகுவேல் மிகவும் சந்தோஷமும் ஆச்சரியமும் கொண்டு, "ஆண்டவரே மம்மை வாழ்ந்துகிறோம், ஏனெனில் எம்மது இரக்கப்பட்டு கருணை காட்டியுள்ளீர். நீர் ஒருவரே கடவுள் என்பதை எல்லா நாடுகளும் அறியட்டும்" என்று செபித்தார்.

36. தொபியாஸ் ஒரு சில நாட்கள் அங்கெயே நங்கியிருந்தான். தொபியாகடன் வந்த வாலிபர் (மாறுவேடத்திலிருந்த வானதூதர்) அச்சமயம் 'இராஜேஸ்' என்னும் பட்டணத்திற்குச் சென்று 'கபேலுஸ்' கொடுக்கவேண்டிய பணத்தைப் பெற்று வந்தார்.

37. வாணிபர் திரும்பி வந்ததும், தான் வீட்டுக் குத் திரும்பவேண்டிய நேரம் வந்துகிட்டது என்று இராகுவேண்டிம் தொழியால் கறினான். நொழியாக்கும் சாரானுக்கும் இராகுவேல் இருதி ஆசிர அளித்தார்.

38. வில்லையர்ந்த அன்பளிப்புக்களையும் பயனுள்ள பற்பல சாமான்களையும் இராகுவேல் ஒட்டகங்களில் ஏற்றி, பயணத்திற்குத் தயாராக வைத்திருந்தார். நொழியாக்ம் சாரானும் அநேகப் பணியாட்களில் தண்ணோடு புறப்பட்டனர்.

39. இதற்கிடையில் தொழியாகின் வீட்டில் அவனது தந்தையும் தாயும் அவளைப்பற்றிக் கவலைப் பட்டுக்கொண்டிருந்தனர். குறிப்பிட்ட நாளில் அவன் திரும்பி வராததால் இருவரும் அழத்தொடங்கினர்.

40. தாய் அடிக்கடி வீட்டுக்கு வெளியே வந்து தன் மகள் வருகிறார் என்று நாலாபக்கமும் திரும்புப் பாரிப்பாள்.

41. தங்களுடன் வந்த பணியாட்கள் மெதுவாக வந்துகொண்டிருந்தார்கள். சாரானை அவர்களோடு சோந்துவரும்படி ஏற்பாடு செய்துவிட்டு, தொபியாகம் அந்த வாலிப்பும் வேகமாய் நடந்து சென்றார்.

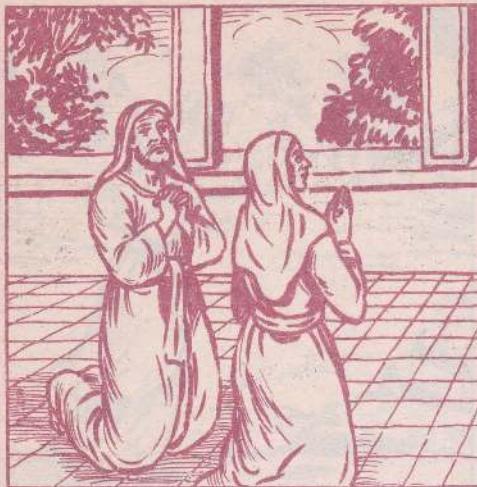
42. வரும் வழியில் வாலிபர் தொபியாசை நோக்கி, “பத்திரப்படுத்தி வைத்த அந்த மீனின் பித்தை உண் தந்தையின் கண்களில் பூசு” என்றார். அவர்கள் விட்டுக்கு அருகாமையில் வந்துகொண்ட டிருந்தபோது தாய் தொபியாசைப் பார்த்துவிட்டாள். எத்துணை மகிழ்ச்சி அவனுக்கு!

43. உடனே தன் கணவரிடம் விரைந்து சென்று தொபியாசைன் வருகையை அறிவித்தாள். தொபியாஸ் விட்டிற்குள் நுழைந்ததும், தன் தந்தையை அண்போடு அரவளைத்து முத்தமிட்டான். வயோதிக்கத் தந்தை ஆளந்தக் கண்ணீர் வடித்தார்.

44. தொபியாஸ் தான் வைத்திருந்த மீனின் பித்தைக் கொஞ்சம் எடுத்துத் தன் தந்தையின் கண்களில் பூசினான். ஒருவித வெள்ளைத் தோல் கண்களிலிருந்து வெளியேறவே, அவர் மெண்டும் கண்பார்வை பெற்றார்.

45. உடனே வயோதிகரும் அவர் மனைவியும் மன்றியிட்டு, “ஆண்டவரே, நாங்கள் உம்மை வாழ்த்துகிறோம். ஏனெனில், நீர் எங்களைக் காப்பாற்றியிருக்கிறீர்” எனப் புகழ்ந்தனர். “அப்பா, எனக்குத் துணையாய் வந்த இவ்வாலிப்புக்கு நமது சொத்துக்களில் பாதியைக் கொடுக்க வேண்டும்.

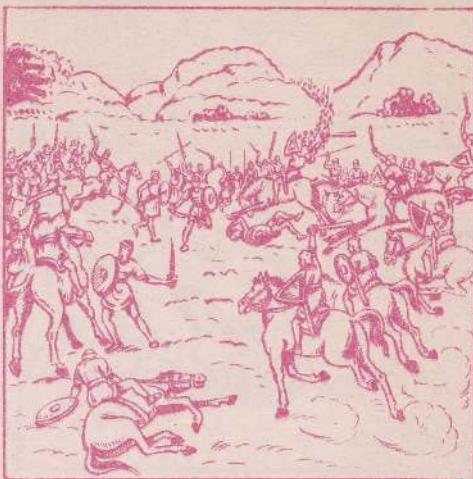
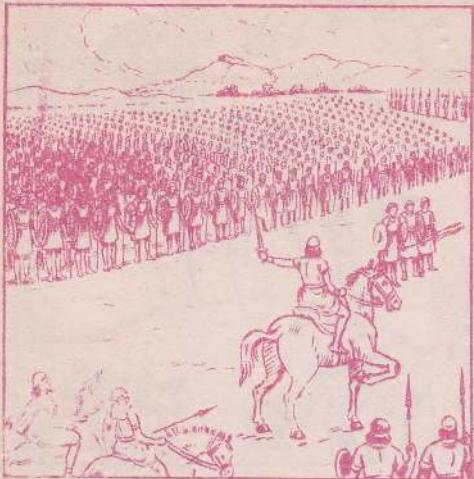
46. என்னை ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றியவர் அவரே. நீங்கள் கண்பார்க்கவே பெற்றதற்கும் அவர்தான் காரணம்.” அப்பொழுது வாலிபர் முன்னால் காலெடுத்து வைத்தார். என்ன ஆச்சரியம்! ஒரு வான தூராகக் காட்சியளித்தார்.

47. “கடவுளுடைய சந்தியில் எப்பொழுது நின்றுகொண்டிருக்கும் வாவதூதர் ரப்பேல் நான் தான். நீர் செய்த செபம், ஏழைகளுக்குச் செய்த சேவை, உபகாரம், மரித்தவர்களை அடக்கம் செய்தது போன்ற உமது நற்செய்ல்கள் அனைத்தையும் அவ்வப்போது கடவுளுக்கு ஒப்புக்கொடுத்தேன்.

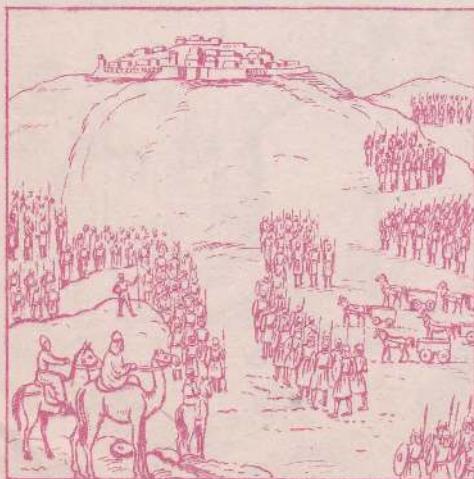

48. கடவுள் உம்மீதுள்ள அண்பால், உமக்குப் பெரும் சோதனையை அனுப்பினார். இப்பொழுது உம்மைக் காப்பாற்றியிட்டார். கடவுளை வாழ்த்தி, அவருக்குப் புழுஷ்சிக் கீதம் பாடுங்கள்” என்று கூறி வானதூதர் மறைந்துவிட்டார். எல்லோரும் மண்டியிட்டுக் கடவுளை வாழ்த்திப் புகழ்ந்தார்கள்.

1. ஒவொப்பெர்னஸ் என்பவன் அசிரிய நாட்டின் முக்கிய சேனாதி பதி. அவனது இராணுவத்தில் 1,20,000 போர் வீரர்கள் இருந்தனர். அன்றை நாடுகள் அலைத்தையும் கைப்பற்ற வேண்டுமென்று அவன் திட்டமிட்டான்.

2. அவன் தன் இராணுவத்தை மேற்குப் பக்கமாய் நடத்திச் சென்று. ஒவொப்பெர்னஸ் நாடாகக் கைப்பற்றிக்கொண்டே போனான். வழியிலிருந்த எல்லா வற்றையும் அழித்து நிர்முலமாக்கினான்.

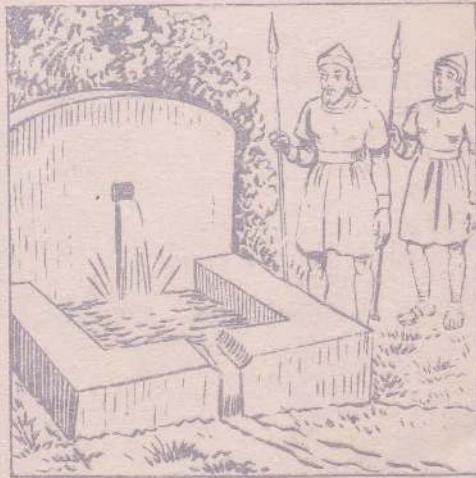
3. இறுதியாகப் பாலஸ்தீனத்தை அடைந்தான். வழியில் முதலாவதாக அவன் சந்தித்த பட்டனத் தின் பெயர் பெந்துவியா. அப்பட்டனத்தைச் சுற்றிலும் கோட்கூடச் சுவர்கள் எழுப்பப்பட்டு, பல்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

4. ஒவொப்பெர்னஸின் இராணுவம் பட்டனத்தைச் சுற்றிலும் வளைத்துக்கொண்டது. பட்டனத்தின் பிரதான குருவாகிய ஓயியாஸ், மக்களை நோக்கி “அதையிப்படாதீர்கள்; கடவுள்மிது முழு நம் பிக்கை வையுங்கள். சரண் அடைவதைவிடச் சாவது மேல்” என்று அறிவுரை கூறினார்.

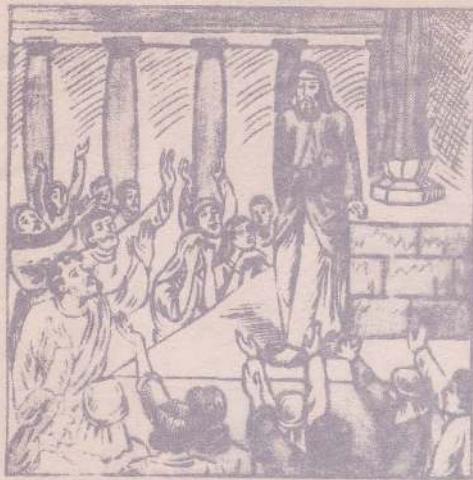
5. பிறகு மக்கள் அணைவரும் செபித்தனர்: “ஓ இறைவா, உமக்கு விரோதமாய் பாவம் செய்துள் கோம். நாங்கள் தண்டிக்கப்படவேண்டியவர்களே. ஆனால் எங்கள் மீது இருக்கமாயிரும். ஏனெனில், நீர் நல்லவர். எங்கள் எழிரிகளிடமிருந்து எங்களை விடு வித்திருக்கும்.” எல்லாரும் ஸதரியத்துடன் எழுந்து, தங்கள் பட்டணத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று ஒரே தீர்மானமாயிருந்தனர்.

6. ஒலொப்பெரனஸ் முதலில் பட்டணத்தைத் தாக்கவேண்டுமென்று முயற்சித்தான். ஆனால் பட்டணத்தின் சுற்றுப்புறங்களைல்லாம் பலத்த தற்காப்புடன் இருப்பதால், பட்டணத்தைப் பலவந்த மாய்க் கைப்பற்றுவது அவ்வளவு எனிதல்ல என்று அவனுடைய ஆலோசகர்கள் கூறினார்.

7. எனவே, பட்டணத்தைத் தாக்குவதற்குப் பதிலாக, பட்டணத்தில் பஞ்சத்தையும் சுற்றியெய்யும் ஏற்படுத்துவது நல்லது என்று ஒலொப்பெரனஸ் எண்ணினால். பட்டணத்திற்குத் தண்ணீர் கொண்டு செல்லும் கால்வாயை உடைத்துத் துண்டித்தான்.

8. மேலும் பட்டணத்திற்கு வெளியேயுள்ள நீர் ஊற்று ஒவ்வொன்றிலும் நாற்றுக்களைக்கான சேவகர்களைக் காவல் வைத்தான். இருபது நாட்களுக்குப் பிறகு பட்டணத்திலுள்ள தண்ணீர் தேக்கங்கள் எல்லாம் வறங்குபோயின. பட்டணத்திலுள்ள கோர் அணைவரும் தாக்கத்தால் அவதியுற்றனர். சிவர் சாகவும் நேர்ந்தது.

9. தாகத்தால் மிகவும் அவதியற்ற இஸ்ரயேல் மக்கள், ஒரியாசை அனுகி “இனியும் இதற்குமேல் எங்களால் தாகத்தை சமாளிக்க முடியாது. தாகத் தால் மடிவதைவிட எதிரியின் வானுக்கு இரையா வதுமேல். வாருங்கள், எதிரியிடம் சரணடை வோம்” என்றார்கள்.

10. ஒரியாஸ் கூறுவார் : “சகோதரரே நெரியத்தைக் கைவிடாதீர்கள். இன்னும் ஜந்து நாட்களுக்குச் செபிப்போம். ஒருவேளை இறைவன் நம்மைக் காப்பாற்றுவார். ஜந்து நாட்களுக்குப் பொறுத்துப் பார்ப்போம். அதன் பிறகும் இறைவனது உதவி கிட்டாவிடில் நாம் சரணடையலாம்.”

11. அச் சமயத்தில் பெத்தூனியாவில் யூதித் என்னும் ஒரு விதவை வாழ்ந்து வந்தாள். அவள் செலவழுள்ளவளாகவும், அழகுள்ளவளாகவுமிருந்த போதிலும், வாழ்வில் இன்பம் அனுபவிக்கவில்லை. மாருக, ஓர் அறையில் தனித்து வாழ்ந்து, செபத்தி மூலம் அலுவலிலும் ஈடுபட்டிருந்தாள்.

12. அவள் பெரிய தபமுயற்கிகளும் செய்து கொண்டிருந்தாள் : தினசரி ஒருசந்தியாயிருப்பாள். உரோமத்தாலான் ஆடை அணிந்துகொள்வாள். மிகத் தூய்மையான வாழ்வு நடத்திவந்தாள். ஜந்து தினங்களில் சரண் அடையாலாமென்று ஒரியாஸ் கூறி யதை அவள் கேள்விப்பட்டதும், அவள் மனம் புன் பட்டது.

13. யூதித் பெரிய குருவிடம் கூறுவாள் : “நீர் அவ்வாறு பேசுவதற்கு எப்படித் துணிந்தீர்? உமது வார்த்தைகள் நம்மீது இறைவனது கோபத்தைத் தான் வரவழைக்கும். இறைவனது இரக்கத்திற்குக் காலவரம்பு காட்டுவதற்கு எப்படித் துணிந்தீர்?”

14. யூதித், மக்களை நோக்கிக் கூறுவாள் : “இடை விடாது செயியுங்கள்; இறைவனுக்கு முன்னால் உங்களைத் தாழ்த்திக்கொள்ளுங்கள். உங்களது பாவங்களுக்கு இது சரியான தன்னடைனதான் என்று ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். அவரது இரக்கப் பெருக்கத்தில்மீது நம்பிக்கை வையுங்கள். அவருக்குச் சித்தமாயிருக்கும்பொழுது நம்மைக் காப்பாற்றுவார்.”

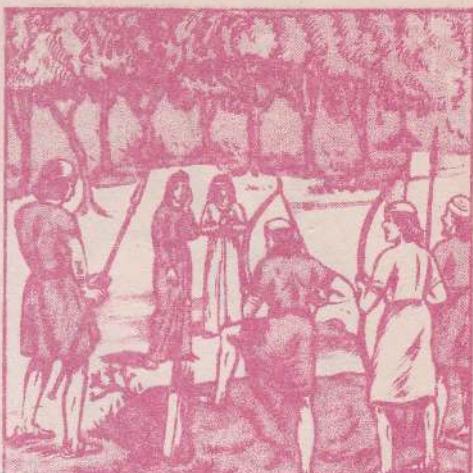
15. அவளது வார்த்தைகளைக் கேட்ட ஒசியாகம் மக்களும் ஆறுதல் அடைந்தனர். யூதித் தன் அறைக்குத் திரும்பி, தாழ்ச்சியின் அடையாளமாகத் தன் தலையில் சாம்பலைத் தானி, முழங்காலிலிருந்து செயித்தாள்.

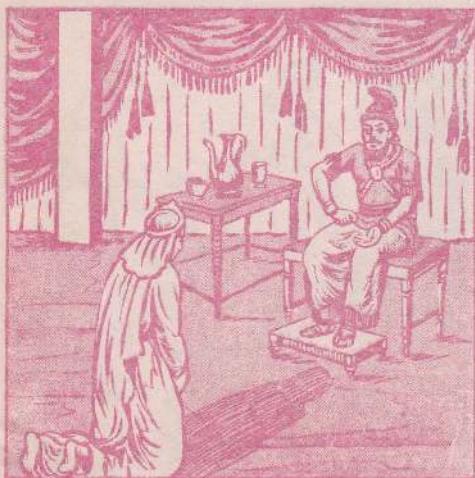
16. “ஓ இறைவா, எங்கள் பணகவர்கள் தங்கள் வலிமையின்மீதும், ஆயுத பலத்தின்மீதும் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளனர். நாங்களோ உம்மீது மட்டுமே நம்பிக்கை வைக்கிறோம். அவர்களிடமிருந்து எங்களை விடுவித்தாரும். எனது திட்டத்தை நிறைவேற்ற எனக்கு வலிமையையும், தெரியத்தையும் அளித்து என்னைக் காப்பாற்றியருகோம்.”

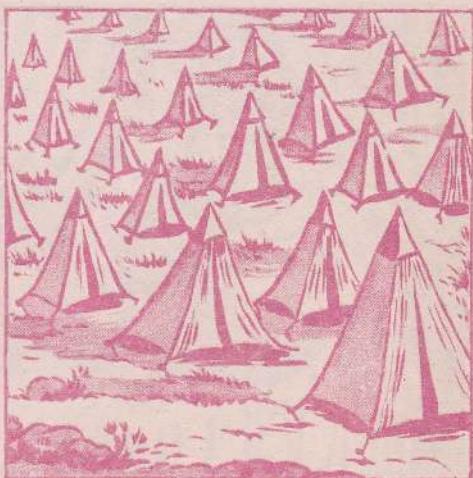
17. செபம் முடிந்ததும், யூதித் எழுந்து, தனது கைம்பெண்ணுக்குரிய கோலத்தை அகற்றினான்; வாசனைத் திரவியங்களை தண்டிது பூசி, அழகான ஆடையும், பலவிதமான பொன் அணிகளைக் கண்டியும் அணிந்துகொண்டாள்.

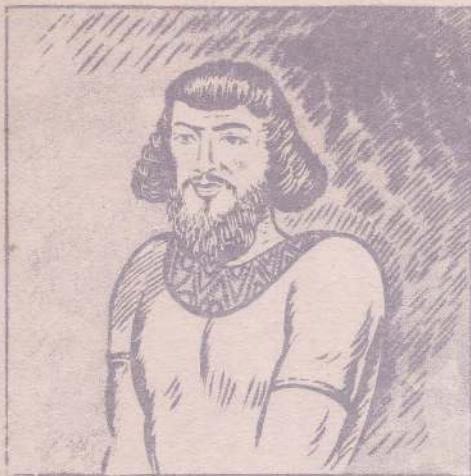
18. பிறகு தன் தோழியை அழைத்துக்கொண்டு, மலீக் கணவாய்கள் வழியாக எதிரிகளின் முகாழுகுச் சென்றார்கள். அசீரியரின் காவலர்கள் அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்தி, “எனக்கே போதிரிர்கள்?” என்று கேட்டார். “உங்கள் பெரிய சேனுதிபதி ஒலோப் பெர்னைசப் பார்க்க விரும்புகிறேன்” என்று யூதித் பதில் கூறினார்.

19. காவலர்கள் அவர்களை ஒலோப்பெர்னைக்கும் அழைத்துச் சென்றார்கள். யூதித் தலை குனிந்து வணக்கத்துடன் கூறுவாளன் : “நீர் பெரிய சேனுதிபதி என்பதை நான் அறிவேன். நீர் நிச்சயம் பட்டணத்தைக் கைப்பற்றி மக்கள் அணைவரையும் கொன்று விடப்போகிறீர். எனவே அவர்களை விட்டுவிலகி, உமது பாதுகாப்பை நாடியுள்ளேன்.”

20. இவ்வார்த்தைகள் ஒலோப்பெர்னைக்கு தலையில் ஜூஸ் வைத்ததுபோவிருந்தன. அதை பசுப்பு வார்த்தைகள் என்பதை அவன் அறியான். அவள் விருப்பம்போல் முகாமைச் சுற்றிப்பார்க்க அவனுக்கு அனுமதி அளித்தான்.

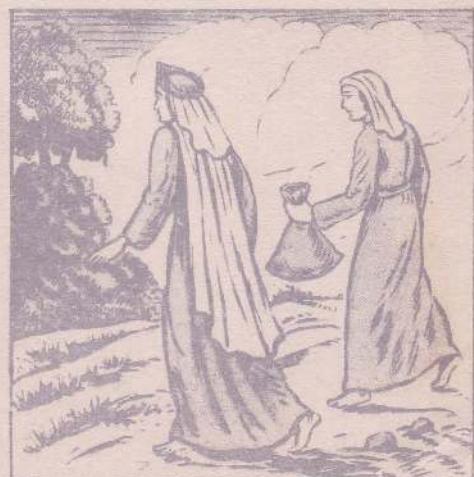
21. ஒலைப்பெரன் பெரிய அக்கிரமக்காரன், கொடியவன் (ஆயிரக்கணக்கான மக்களைக் கொலை செய்திருந்தான்) மட்டுமல்ல, அங்காரமும் படைத் தவன். தனது படைபலத்தால், இறைவணையிடத் தான் பெரியவனென்றும், அதிக சக்தி வாய்ந்தவன் என்றும் எண்ணினால்.

22. அவன் ஓர் இரவு யூதித்தை கெளரவிக்கும் பொருட்டு ஒரு பெரிய விருந்து வைத்தான். தனது பக்கத்தில் அவளை அமரச் செய்தான். அவன் மித மிஞ்சி மது அருந்தியதால், மதிமயங்கிப் படுக்கையில் சாய்ந்தான்.

23. யூதித் எழுந்து அவன் அருகே நின்றன். மனத்திடோயும் சக்தியையும் தனக்கு அளிக்குமாறு இறைவனிடம் செய்திதான். பிறகு, கூடாரத்தில் தொங்கிக்கொண்டிருந்த வாளை ஏடுத்து, ஒரே வெட்டில் ஒலைப்பெரனின் தலையைத் துண்டித்தான்.

24. தன் தோழி கொண்டுவந்திருந்த கோணிப் பைக்குன் அத் தலையைப் போட்டுக்கொண்டு, கூடாரத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டனர். இறைவனுக்கு விரோதமாய் அநேகமுறை தேவதூணைய் கக்கினை வனும், இறைவணையிடத் தான் பெரியவன் என்று கருதியவனுமான் அந்த அக்கிரமக்காரன் இவ்வாறு மடிந்தான்.

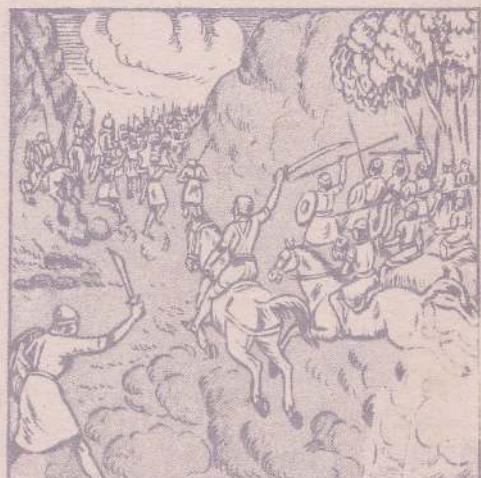
25. பூதித் தன் தோழியுடன் அசிரியரின் முகங்களை விட்டுக் கடந்து, பெத்தாலியாவுக்குத் திரும்பிச் சென்று, ஒவ்வொப்பெர்ணகின் தலையை மக்கள் அணைவருக்கும் காட்டினார்கள்.

26. உடனே மக்கள் அணைவரும் தாங்கள் இழந்த தௌரையத்தை மீண்டும் பெற்றதாக உணர்ந்தார்கள். ஆயுதங்களை எடுத்துக்கொண்டு, அசிரியர்களைத் தாக்குவதற்காகப் பட்டனத்தைவிட்டு ஓடினார்கள்.

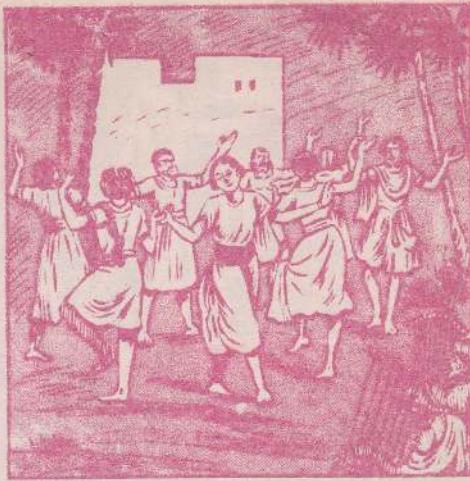
27. இவர்கள் வருவதைக் கண்ட அசிரியர்கள், ஒவ்வொப்பெர்ணசை ஏழூப்புவுதற்காக அவன்து கூடாரத்துக்கு ஓடினார்கள். ஆனால் அங்கே அவன்து தலையில்லா முண்டத்தைத்தான் கண்டார்கள்.

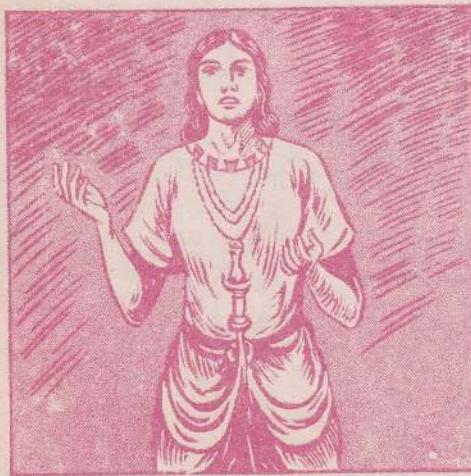
28. பிதி அகடந்தார்கள், பயம் மேலிட, என்ன செய்வது என்று புரியாமல் இராணுவம் முழுவதும் நிலைத்துறி பயந்து நாலாபக்கமும் சிதறி ஓடினர். பெத்தாலியா மக்கள் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து விரட்டி, அநேகரைக் கொன்றனர். இவ்வாறு பெத்தாலியா விடுவிக்கப்பட்டது.

29. பெரிய குரு யூதித்தை ஆசிரவதித்துக் கூறுவார் : “பெண்களுக்குள் ஆசிரவதிக்கப்பட்டவள் நீ, ஏனெனில், உன் மக்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக உன் உயிரை ஆபத்துக்குள்ளாக்கினால். நீ தூய்மையாகவும், பதினிர்தையாகவும் வாழ்ந்துவந்ததால், வீரருள்ள செயலைச் செய்துள்ளாய்.”

30. மக்கள் பூரிப்படைந்தார்கள். மகிழ்வடன் ஆய்ப்பாடினர்கள் : “ஓ யூதித்! நம் நாட்டின் புகழும், அக்களிப்பும் நீயே. நம் மக்களின் மகிழ்வும் நீயே.”

31. யூதித் கூறிய பதில் : “புகழ் மாலையை இறைவனுக்குச் சூட்டுங்கள், ஏனெனில் அவர் நல்லவர். நம்மைக் காப்பாற்றியவர் அவரே. பலவினமான பெண்ணையை என்னை அதற்கு உபயோகித்திருக்கிறார். ஓ இறைவார், நீர் உண்ணதர், வள்ளுமை மிக்கவர். உமது இருக்கம் என்றென்றஞ்சும் நிலைத்திருக்கும்.”

32. யூதித் என்னும் வீரப் பெண்மணி பரிசுத்தகன்னிமரிக்கு ஒப்பிடப்பட்டிருக்கிறார். கண்ணிமரி யூதித்தைவிட இன்னும் அதிகமாக பெண்களுக்குள் ஆசிரவதிக்கப்பட்டவள். உலக மீட்புக்காகத் தன் மகளின் மரணத்தை ஏற்றுக்கொண்டதால் கண்ணிமரி யூதித்தைவிட அதிகத் தையியத்தைக் காண்பித்துள்ளார்.

TAN | 191

ஆ

பட விளக்கத்

மடு வெளியீடுகள்

புனித நாளை சரிதை

1. புனித மார்கரீத் மரியம்மாள்
2. புனித பிரான்சிஸ் சவேரியார்
3. புனித தோமினிக் சாவியோ
4. புனித குழந்தை இயேசுவின் தெரசாள்
5. புனித பெர்னதெத்
6. புனித ஸ்தவரிஸ்லாஸ் கோஸ்கா —

புனித பெர்க்மான்ஸ் அருளப்பர்

7. புனித கொன்சாகா ஞானப்பிரகாசியார்
8. புனித பிரான்சிஸ் அசிசியார்
9. புனித ஜான் போஸ்கோ
10. புனித பதுவை அந்தோணியார்
11. புனித மாக்கியிலியான் கோல்பே
12. புனித லொயோலா இஞ்ஞாசியார்
13. அன்னை பாத்திமா
14. சிவந்த மணல்

(புனித அருளானந்தரின் வாழ்க்கை வரலாறு)

மீட்பின் வரலாறு

1. தொடக்க நிகழ்ச்சிகள்
2. பெருந்தலைவர் மோயீசன்
3. வாக்களிக்கப்பட்ட நாடு
4. பேரரசர் தாலீது
5. கடவுளின் இறைவாக்குரைஞர்கள்
6. புண்ணியவான்களும் புண்ணியவதிகளும்
7. இறையரசை முன்னிறவித்தல்
8. இறைவனுக்காக உயிர்நீத்தல்
9. மீட்பர் மிறந்துள்ளார்
10. இயேசுவின் புதுமைகள்
11. அங்புச் சொல்லும் ஆச்சரியமிகு செயலும்
12. மாபெரும் நல்லாசிரியர்
13. வாரும் இயேசுவே
14. எல்லா மக்களுக்காகவும் உயிர்நீத்தல்
15. உயிர்ப்பும் மாட்சிமையும்

கடவுள் நம்மோடு (இயேசுவின் வரலாறு)

கிடைக்குமிடம் :

இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் தி ஹார்ட் ஆப் ஜிசஸ்,
பெஸ்கி கல்லூரி, (அஞ்சலி)
திண்டுக்கல் - 624 004.